

že skutková podstata zločinu krádeže není dána, bude arcíť jeho povinností, aby uvážil nepřichází-li v úvahu u obou obžalovaných a u P. M. skutková podstata buď spoluviny na přečinu podle § 1 zákona o maření exekuce resp. přestupek podle § 3 téhož zákona.

Ustanovení § 1 zák. ze dne 25. května 1893, č. 78 ř. z. předpokládá, že dlužník, v úmyslu, aby zcela nebo z části zmařil uspokojení svého věřitele za exekuce sobě hrozící, odstraní majetkové předměty. V tomto případě jest zjištěno, že kůň byl zabaven finanční stráží pro podezření důchodkového přestupku.

Úředním zabavením a prozatímním uschováním koně bylo proti vlastníku koně, po případě proti pachatelům důchodkového trestního činu jím zjednaným zavedeno důchodkové trestní řízení vzhledem k ustanovení § 582 a 535 tr. z. důchodkového. Přes to, že v době činu snad ještě nedošlo k rozsudku v trestním řízení důchodkovém a kůň nebyl prohlášen za propadlého, hrozila nepochybně vlastníku koně exekuce již od okamžiku, kdy bylo nebezpečí, že se exekuce zavede — tohoto nebezpečí mohl si býti jak majitel koně tak pachatelé od něho zjednaní vědomi, jakmile pravý stav věci znali.

K naplnění skutkové podstaty přestupku § 3 citovaného zákona stačí, když kdokoliv (i jiný než dlužník) odstraní věci z úředního rozkazu zabavené, aby jimi úřad nemohl nakládati.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 20. září 1924 č. j. Zm I 194/24.

R. z. s. Amcha.

Podle §u 17 tisk. zák. dlužno odevzdati tiskopis na úředním místě samém; nestačí odevzdati povinný výtisk na poštu.

Rozsudkem okresního jako tiskového soudu v Ch. uznán byl obžalovaný vinným přestupkem § 17 zákona o tisku, jehož se dopustil tím, že jako tiskař periodického tiskopisu a to jeho č. 25 a 27 z 21. června, pokud se týče z 5. července 1924 proti své povinnosti neodevzdal těchto čísel hned, když je počal rozdávat nebo rozesílati úřadu bezpečnosti toho místa, kde se spis vydává, t. j. okresní politické správě, nýbrž až teprve o den později.

K odvolání obžalovaného z výroku o vině a trestu byl rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Ch. rozsudek prvního soudu změněn a obžalovaný podle § 259 č. 3 tr. ř. obžaloby zproštěn.

Okresní soud odůvodňuje odsuzující výrok tím, že především uvádí hájení se obžalovaného, podle něhož poslal týž oba povinné výtisky, okresní politické správě včas a stal-li se průtah, že stalo se tak na poště, poněvadž však dopisy okresní správy politické v L. je zjištěno, že byla dotyčná čísla rozšiřována již dne 20. června, pokud se týče 4. července 1924, tedy o den dříve, než povinný jich výtisk podle týchž předpisů došel tohoto úřadu, — povinné výtisky došly tam totiž 21. června, resp. 5. července 1924 — je tím skutková podstata trestného činu dána.

Odvolací soud naproti tomu zprostil obviněného obžaloby z toho důvodu, že zákonné povinnosti zadost učiněno bylo tím, že obžalovaný »hned, když časopis byl vydáván« povinné výtisky okresní politické správě v L. a to ještě ve dvou výtiscích pod dvojí adresou »poštou zaslal« a že nemůže za tu okolnost, že výtisky došly na okresní politickou správu v L. teprve druhého dne v 8. h. ráno, nikterak zodpovídati a ani za to, že použil pošty jako prostředku dopravního, neboť mohl zcela správně předpokládati, že poštovní zřízení svědomitě svoji služební povinnost zastávají, a že tedy, když výtisky včas pod správnou adresou odešle, při tak častém spojení železničním mezi stanicemi U. a L. také správně a včas dojdou, že budou včas adresátu doručeny, vztažně jeho zřízením na poště vyzvednuty a jemu ihned odevzdány. Nejvyšší soud rozhodl o zmatečné stížnosti generální prokuratury k zachování zákona, že rozsudkem krajského soudu jako odvolacího porušen byl zákon. Rozsudek odvolacího soudu zřejmě odporuje § 17 tisk. zák., podle něhož tiskař vyhoví předpisu zde stanovenému jen tehdy, když současně s počítáním rozšiřování předloží povinný výtisk úřadu přehlídku tisku vykonávajícímu, a že ke splnění jeho povinnosti tedy nestačí, když povinný výtisk odevzdá poštovní dopravě a současně začne s rozšiřováním tiskopisu. Volí-li tiskař takový způsob předkládání povinných výtisků, kterým více méně ponecháno je náhodě, dostanou-li se včas, t. j. současně s rozdělením nebo rozesláním na určené místo úřední, neuchrání se tím trestní zodpovědnosti, když uvedený předpoklad se nesplní, neboť význam slov »odevzdati« (hinterlegen) nelze vykládati jinak, než že odevzdání se děje na úředním místě samém a nesplní se odevzdáním povinného výtisku na poštu, jak tomu je při lhůtách stanovených zákonem podle § 6 tr. ř., kdy do lhůty nevčítá se čas, po který spis dopravován je poštou. Takovému pojetí odporoval by i účel § 17 tisk. zák., aby totiž včas učiněna

býti mohla policejní opatření, potřebná podle tiskového zákona.

Je-li tudíž zjištěno, že dotyčná čísla byla rozšiřována o den dříve, než došly povinné výtisky úřadu bezpečnostnímu v L., je tím vyvráceno, že byly »odevzdány« v době § 17 tisk. zák. předepsané a odvolací soud, vyvrátiv shora uvedeným svým zjištěním co do doby odeslání povinného výtisku hájení se obžalovaného, že výtisk tento poslal okresní politické správě včas, měl odsuzující rozsudek prvního soudu potvrditi.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 16. března 1925 Zm I 106/25.

D E N Í K.

Další výtisky sjezdových prací byly rozeslány, takže mají účastníci sjezdu v rukou téměř úplný materiál (51 referátů). Jsou to z práva občanského práce prof. Stieberta a Dra B. Andresa o otázce 1. (rejstříková hypotéka), práce Dra J. Vrby o otázce 2., práce r. v. z. s. Dra R. Trpíka, Dra J. Voslaře a min. r. K. Harmacha o otázce 3. (povinný díl pro vdovu), prof. Stieberta o otázce 4. (vzducholodní hypotéka, a práce Dra J. Voslaře o otázce 7. (ochrana věřitelů u společnosti s ručením omezeným). Z práva trestního rozeslány práce JUC. F. Dostála o otázce 1. (Čím nejúčelněji rozlišiti trestné činy?); práce Dra A. Ráliša a Dra V. Solnaře o otázce 2. (neurčité odsouzení), práce Dra J. Halíka o otázce 3a (přerušené těhotenství) a konečně o otázce 3b (trestnost homosexuality) práce Dra H. Bondyho, Dra Fr. Čeřovského a Dra V. Hudce. Ze správního práva došly další referáty o otázce 1. (kritika »Prügelpatentu«) od Vl. Vernerera a Dra M. Holuba, o otázce 2. (volné uvážení) práce Dra Zd. Neubauera, o otázce 3. (úprava příslušnosti ministerstev) práce Dra J. Havelky a prof. Dra K. Laškovky. K referátům z finančního práva přidružilo se pojednání prof. Dra V. Funka o otázce 2. (studium finančního práva) a min. radů K. Cocholeho a Dra Fr. Kačírka o otázce 3. (záruky objektivnosti soudnictví na věcech finančních).

Časopis pro právní a státní vědu (č. III.—IV.) přináší vedle obšírného nekrologu presidenta Pantůčka z pera Dra Háchy článek Dra Frant. Vážného ml. »O podstatě a hlavních formách assignace«, v němž autor srovnává podobné právní insti-